

מ"ת 18194/11/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 18194-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	פלוני (עציר)

החלטה

1. זו החלטה משלימה בבקשה לעצור את המשיב.

2. בכתב האישום נטען כי ביום פלוני בשעה 21:30 או בסמוך לכך, חזרה הביתה המתלוננת, אשתו של המשיב, מבית הוריה, יחד עם בתם הקטינה ל"ד והתיישבה על הספה בבית. נטען כי המשיב הגיע אליה והחל לקלל אותה. על-פי הנטען, המשיב נטל כיסא קטן המיועד לילדים, הניף אותו באוויר לכיוונה של המתלוננת; כאשר המתלוננת צעקה שהוא הולך לזרוק כיסא, הוא הניח את הכסא על הרצפה. נטען שהמתלוננת הלכה למטבח, שם המשיך העימות בין המשיב למתלוננת. נטען כי המשיב הרים קומקום חם לאוויר. בהמשך, כך נטען, תקף המשיב את המתלוננת בכך שתפס אותה בחוזקה בידי ובהמשך חנק אותה בצווארה באמצעות ידיו. על-פי הנטען, המשיב גרר את המתלוננת ממטבח הבית לסלון בעוד הוא תופס בצווארה. נטען כי המתלוננת התנגדה לכך, דחפה את המשיב בחזרה ואף הפילה אותו על כורסא (ניסוח כתב האישום בענין זה משובש). על-פי הנטען, המשיב קם מהכורסא וחנק שוב את המתלוננת. נטען, כי הבת ל"ד קראה לשתי אחיותיה, ושלוש הבנות הפרידו בין הנאשם למתלוננת, באופן שאפשר למתלוננת ולבת ל"ד לצאת מהבית. נטען, כי ממעשי התקיפה נגרמו למתלוננת המטומה בידה וברגלה, וכן שריטות בצווארה ובפניה. עוד נטען כי הבת ל"ד נפגעה מסכין מטבח שהיא החזיקה, בניסיונה להפריד בין הוריה. המשיב נאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ג) בצירוף סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בהחלטה מיום 14.11.2018 קבעתי כי מתקיימות ראיות-לכאורה ועילת מעצר נגד המשיב.

3. קבעתי באותה החלטה שניתן להסתפק בחלופת המעצר שהציע המשיב באותו שלב, אף ללא תסקיר. בערר שהגישה המדינה, בה טענה לראשונה בענין קרבת החלופה המוצעת לבית המתלוננת (עת"מ 34175-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני (15.11.2018)) החליטה כבוד השופטת י' שטרית כי אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר ללא תסקיר, והורתה על הגשת תסקיר.

4. בתסקיר מעצר מיום 2.12.2018 צוין כי המתלוננת מסרה כי אין בידה להגיע לפגישה במשרדי שירות המבחן. דווח כי התקיימה שיחת טלפון עמה, בה מסרה כי המשיב אדם טוב אך לאורך כל השנים יש לו בעיה חמורה עם שתיית אלכוהול המובילה אותו להתנהגות אלימה. צוינו דבריה לפיהם היא בחרה במשך שנים ליתן למשיב אמון, אשר הופר, וכי היא נמנעה מלדווח בעבר על מעשיו מפאת הבושה. נכתב כי היא מסרה שהמשיב זקוק לטיפול סביב נושא השתייה, "עם זאת לא שללה אפשרות שיצא לחלופת מעצר גם במצב בו היא קרובה אליה". בענין חלופת המעצר שהוצעה באותו שלב, אצל אחות המשיב א' בקרבה למתלוננת ובנותיה, צוין כי לא עלה בידי האחות להיענות לזימון למשרדי שירות המבחן. נכתב בתסקיר, כי לאור דברים אלה ובהעדר הערכת סיכון מלאה, מאחר והמתלוננת לא הגיעה למפגש פנים מול פנים; נוכח קרבת החלופה המוצעת למתלוננת; ומשום שיתכן מאד כי קיימים דפוסי התמכרות פעילים לאלכוהול אצל המשיב אשר לא הביע נזקקות טיפולית, שירות המבחן אינו יכול להמליץ על שחרור המשיב.

5. בדיון ביום 3.12.2018 ביקש המשיב להציג חלופה נוספת והסכים לדחיית הדיון על מנת שיוגש תסקיר משלים.

6. מתסקיר המשלים, אשר נושא תאריך 10.12.2018 אולם הוגש לתיק ביום 13.12.2018, עולה כי התקיים מפגש פנים מול פנים עם המתלוננת במשרדי שירות המבחן. דווח כי במפגש זה מסרה המתלוננת כי "היא חוששת מאד לחייה" מאחר והתנהגותו של המשיב אינה צפויה, והיא מפחדת שאם ישוחרר יחזור לשתות ולפגוע בה. נכתב כי שירות המבחן התרשם בין היתר כי המתלוננת "היתה חשופה שנים לאלימות מילולית, פיזית ומינית מצד בעלה". שירות המבחן התרשם כי בקשר הזוגי בין המשיב למתלוננת היתה אלימות מתמשכת לאורך שנים, בין השאר עקב בעיית השתיה ממנה סובל, כפי הנראה, המשיב. צוין כי המתלוננת מנסה לסיים את קשר הנישואין, דבר העלול להגביר את רמת הסיכון של המשיב. בתסקיר המשלים הביע שירות המבחן דעתו שרמת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק אצל המשיב, לרבות עברות אלימות במשפחה, גבוהה. נבחנו שלוש משמורניות על ידי שירות המבחן: אחותו הנזכרת של המשיב, אחות נוספת שלו ואחייניתו. שירות המבחן התרשם כי המפקחות המוצעות הן נשים המנהלות אורח חיים נורמטיבי וכי התייחסותן לתפקיד הפיקוח רצינית ואחראית. הוסיף שירות המבחן כי לדברי המשמורניות ישנו יחס של כבוד והערכה הדדית בין לבין המשיב והן יכלו לשמש כגורם סמכותי עבורו. יחד עם זאת, צוין כי הן התקשו המפקחות המוצעות להסביר את הפער בין אישיותו הנעימה של המשיב כפי שהן מכירות לבין המיוחס לו בכתב האישום, והן גם שללו שימוש לרעה באלכוהול על ידו. שירות המבחן התרשם כי הן מגוננות על המשיב ויתקשו להציב גבולות ברורים עבורו. בסיכום התסקיר נכתב:

"בבואנו לגבש המלצה בעניינו של פלוני, אנו לקוחים בחשבון כי המפקחות הינן נשים ראויות ורציניות הרוצות לסייע לפלוני ולפקח עליו. יחד עם זאת, מדובר על חלופה הנמצאת באותה העיר בה מתגוררת המתלוננת. כמו כן, על פי הערכתנו רמת הסיכון להישנות אצל פלוני הנה גבוהה וכפי הנראה קיימים אצלו דפוסי התמכרות פעילים אשר עבורם יש צורך במענה טיפול מקצועי לרבות קשייו במערכת הזוגית. כאמור בפנינו לא הביע נזקקות טיפולית כלשהי. בנוסף לכל האמור לעיל וכיוון שהמתלוננת מעוניינת לסיים את הקשר ואף הביעה חשש לחייה ולפגיעה בה ובשקלול כל הנתונים אנו מעריכים כי חלופת מעצר במצבו של פלוני לא תפחית באופן משמעותי את רמת הסיכון והמסוכנות שלו. לאור כל האמור לעיל, אין אנו ממליצים על שחרורו של פלוני ממעצר".

טענות הצדדים

7. בדיון ביום 13.12.2018 התמחה על כך שבתסקיר המקורי מיום 28.11.2018 מדובר היה במתלוננת שאינה חוששת מהמשיב ולא שללה אפשרות שייצא לחלופת מעצר הקרובה אליה; ואילו בתסקיר המשלים, פתאום היא חוששת מאוד לחייה ומפחדת כי אם ישוחרר הוא יחזור ויפגע בה. ועוד הצביע הסנגור על כך שבתסקיר המשלים הובאה הערכה לפיה המתלוננת סבלה גם לאלימות מינית כלפיה בעבר בידי המשיב; אך זאת, מבלי שנרשם כלל שהמתלוננת מסרה על כך, וכאשר בחקירת המשטרה היא שללה זאת. הסנגור טען כי שירות המבחן חרג מסמכותו בהערוותו בענין העדר היכולת של המשמורניות המוצעות להסביר את המיוחס למשיב בכתב האישום, שכן תפקידו היה אך לבדוק אם הן משמורניות ראויות.

8. הסנגור הפנה ל-בש"פ 7995/18 עיסא נ' מדינת ישראל (18.11.2018), בה עמד כבוד השופט י' עמית על יחסי הכוחות במשולש שצלעותיו הם עוצמת עילת המעצר, עוצמת הראיות וטיבה של חלופת המעצר. לטענת הסנגור, בענייננו הראיות-לכאורה - דלות. בענין עילת המעצר טען הסנגור כי עבירות האלימות במשפחה המיוחסות למשיב הן ברף הנמוך. הצלע השלישי הוא טיב החלופה. לטענת הסנגור, אם החלופה המוצעת היתה רחוקה יותר ממגורי המתלוננת, אין ספק ששירות המבחן לא היה מתנגד לה. נטען, כי לאור חזקת החפות העומדת למשיב המכחיש את המיוחס לו; לנוכח הצפי להתמשכות התיק, אשר קבוע להוכחות; נוכח רמת האמינות המיוחסת לנאשם נוכח הקביעה בהחלטה מיום 11.4.2018 בדבר העדר אובססיות אצל המשיב; לנוכח משמורניות מתאימות ותנאים אחרים, וכאשר המשיב שוהה 42 ימים במעצר; מאחר שניתן לחזקאת ההתחייבות הכספית; ונוכח העונש הצפוי למשיב אם יורשע אשר אינו צפוי לכלול מאסר באורכו של מעצרו עד לתום ההליכים, יש מקום לשחרר את המשיב לחלופה המוצעת מושא התסקיר המשלים.

9. הסנגור טען לחלופין, כי אם בית המשפט יורה על הארכת מעצרו של המשיב, ייעשה כן לתקופה מוגדרת. הוא הפנה בעניין זה להחלטות שבו נקצבה תקופת המעצר בבקשה למעצר עד תום ההליכים.

10. המדינה הדגישה בטיעוניה את קרבת החלופה למתלוננת שלאורה הורה בית המשפט המחוזי על עריכת תסקיר, והערכת שירות המבחן לפיה המתלוננת סובלת במשך שנים מאלימות בידי המשיב וכי היא חוששת לחייה. ב"כ המדינה הסביר, לשאלת בית המשפט, כי המתלוננת לא מסרה על חשש לחייה בשיחה הראשונה עם שירות המבחן מאחר וזו היתה שיחה טלפונית. המדינה מבקשת את מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

דיון

11. אקדים מסקנה לניתוח: הגעתי למסקנה שלא ניתן להסתפק בחלופת המעצר מושא התסקיר המשלים, וכי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. אמנם נוכח הערכת הסיכון בענין הסיכון הנשקף מהמשיב כלפי המתלוננת לא מצאתי מקום לקצוב את תקופת המעצר מראש; אולם נוכח מתחם העונש הצפוי אם יורשע המשיב, יש לאפשר למשיב לפנות בבקשה לעיון חוזר בעוד 60 יום.

משולש הראיות-לכאורה, העילה והחלופה

12. אינני שותף לעמדת הסנגור לפיה הראיות לכאורה נגד המשיב דלות. הסנגור טען כי עולה מחקירות הילדות כי הבת ל' מסרה כי היא לא ראתה את האירוע, אלא שאמה המתלוננת סיפרה לה את שאירע, וכי הבת ל"ד מסרה כי היא לא ראתה את המעשים הנטענים, אלא ראתה שההורים מתקוטטים. הסנגור טען כי חקירות הילדות זוהמו. קבעתי בהחלטה מיום 14.11.2018 כי אף בהתעלם מחקירות הילדות, די לצורך התקיימותן של ראיות לכאורה, בהודעות של המתלוננת, כאשר לצדן אף מופיעות תמונות של החבלות על גופה. עמדתי על כך שהמשיב אשר מכחיש שגרם לחבלות אלה, הכחיש תחילה שהיה כלל ניסיון להפריד בינו לבין המתלוננת אך בהמשך סיפר שהמתלוננת היא שתקפה אותו וכי הבת ניסתה להפריד בין השניים. עמדתי על כך שהמתלוננת סיפרה בחקירה פרטים שלא סיפרה תחילה, והיא אף אישרה את שמסרה אחת מן הבנות, שהיא (המתלוננת) קצפה מאושר כאשר המשיב נלקח בידי המשטרה. קבעתי כי ענין מהימנות גרסת המתלוננת לנסיבות אשר גרמו לחבלות בגופה הוא ענין לתיק העיקרי. הראיות בתיק אמנם אינן כוללות למשל צילום חוזי ושמע של האירוע כולו, אולם לא הייתי מתאר את הראיות לכאורה בתיק - לרבות תמונות של חבלות בגופה של המתלוננת ושינוי גרסת המשיב - כדלות.

13. בענין עוצמת עילת המצער, קרי - מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב: אמנם מפתיע שבשיחה הראשונה של המתלוננת עם שירות המבחן היא מסרה כי היא לא שללה את האפשרות שהמשיב ייצא אף לחלופת מעצר הקרובה אליה, ובשיחה השנייה מסרה כי היא חוששת מאד לחייה. אינני מוציא מכלל אפשרות שהמתלוננת פועלת כיום באופן מגמתי. ואמנם קבעתי בהחלטה מיום 14.11.2018 כי העובדות הנטענות בכתב האישום (כפי שעמדו העובדות בפני באותו שלב של בירור בקשה זו) אינן מצביעות על אובססיביות אצל המשיב בקשר למתלוננת. עם זאת, כאמור שירות המבחן התרשם כי מדובר בקשר זוגי בו הייתה אלימות מתמשכת לאורך שנים, וכי רצונה של המתלוננת לסיים את קשר הנישואין עלול להגביר את הסיכון הנשקף מהמשיב; וגם מהתרשמות מקצועית זו אין מקום להתעלם. הנזק למשיב מהמשך מעצרו אם הוא אינו מסוכן במידה שמעריך שירות המבחן, גדול; אולם הנזק למתלוננת אם שירות המבחן צודק בהערכתו עלול להיות חמור יותר. ייתכן ואילו המשיב היה מציג חלופה ראויה שהיא רחוקה יותר מהמתלוננת, ייתכן והיה בכך כדי לאיין באופן מספק את מסוכנותו. אולם בהעדר חלופה רחוקה יותר ונוכח מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, לא מצאתי מנוס מלהורות על המשך מעצרו של המשיב.

אבהיר כי אינני משעין את קביעתי בענין מסוכנותו של המשיב בהחלטה זו על האמור בתסקיר המשלים בענין אלימות מינית. נוכח דיווח המתלוננת על כך שהאירוע מושא כתב האישום לא היה שונה מהאירועים בעבר, ונוכח שלילת כפיית יחסי מין בחקירת המשטרה (מש/1 גליון 2 ש' 27-28), לא איתרתי את הבסיס העובדתי שעליו נשענת הערכת שירות המבחן בענין אלימות מינית בעבר.

14. לא ראיתי מקום לקצוב מראש, בשלב זה, את תקופת המעצר נוכח מתחם העונש הצפוי אם יורשע המשיב (כפי שנעשה בהחלטות שהגיש הסנגור, ב-עמ"ת (ב"ש) 7024-06-18 אל כמאלת (עציר) נ' מדינת ישראל (10.6.2018) ב-מ"ת (נצ') 4968-11-18 מ"י נ' זובקוב(עציר) (22.11.2018)). הסנגור הפנה ל-ת"פ (שלום י-ם) 33817-05-13 מדינת ישראל נ' פלוני (14.11.2018) בו הנאשם שם תפס את בת זוגו בשערה, משכה ברחבי הבית, הפילה ארצה והכה אותה באגרוף בבעיטות ובצביטה עד שאבדה את הכרתה מול ילדיהם הקטינים. על אותו נאשם נגזר

מאסר על תנאי ועונשים נלווים; אך הוא היה נעדר עבר פלילי למעט עבירת שב"ח שבע שנים קודם לגזר הדין, ואילו למשיב בעניינו הרשעה קודמת בגין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה נגד המתלוננת משנת 2015.

הסנגור הפנה גם ל-ת"פ (טב') 45606-07-18 **מדינת ישראל נ' חמודה** (1.11.2018) בו הושטו ארבעה ימי מאסר בפועל בלבד על נאשם שתקף את בנו בסתירות ודחף את בת זוגו (ובהמשך רדף אחר בנו עם מוט ברזל). לאותו נאשם היה עבר פלילי בעבירות אלימות, שלא במשפחה, מלפני מעל 20 שנים. בעניינו המשיב הורשע כאמור בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש משנת 2015.

עיון במתחמי הענישה הנסקרים באותם גזרי דין מצביעים על כך שאמנם לעתים מוטל מאסר על תנאי או מאסר בפועל על-דרך עבודות שירות בלבד, ולעתים מדובר במאסר בפועל של עד כשמונה חודשים (כגון רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (18.8.2008)). לא נעלם מעיני כי נסיבותיה של אותה פרשה חמורות מעניינו (בת הזוג שם התעלפה מהמכות שקיבלה מהנאשם שם ונזקקה לטיפול רפואי), וכי ברוב גזרי הדין הנסקרים בגזרי הדין שהוגשו בפניי העונש עמד על מאסר על תנאי או מאסר בפועל בעבודות שירות. עם זאת, לא ניתן לקבוע כי אם יורשע המשיב, המותב הדין בתיק העיקרי לא ישית עליו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח. נוכח הערכת הסיכון הנשקף מהמשיב כלפי המתלוננת, האיזון הראוי בעיני אינו קיצוב הארכת המעצר מראש, אלא קביעה לפיה המשיב רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בענין חלוף זמן, בעוד 60 מהיום.

15. הנני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, וקובע כי המשיב רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר שעניינה חלוף זמן, בעוד 60 יום מהיום.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ט' טבת תשע"ט, 17 דצמבר 2018, במעמד
הצדדים.

דניאל קירס, שופט